

Nars Begyndelse, at have samtlige Formalingsafgifter og de dermed i Forbindelse staaende Controlforholdsregler for Kjøbenhavn, og at sætte denne By paa lige Fod med Rigets øvrige Dele med Hensyn til Brændeviinsbestatningen. Fremdeles erkjender Udvalget, at den for Kjøbenhavn paatænkte Ophævelse af Consumtionsafgiften af visse nævnte Gjenstande deels er en nødvendig Folge af de foran til Antagelse anbefalede Forandringer, deels ere velbegrundede i Forholdene.

Naar derimod Udvalget kommer til at skulle udtale sig om den Deel af Forslaget, som indeholder Bestemmelsen om, at Kjøbenhavn, efterat Indførselsconsumtionen er hævet for Rigets øvrige hidtil consumtionspligtige Stæder, endnu skal vedblive at erlægge Consumtionsafgiften indtil 31te Marts 1852, men fra den Tid være fri for denne Afgift, da ere vi ikke overeensstemmende i Anskuelse om, hvorvidt denne Ophævelse af Consumtionsafgiften for Kjøbenhavn i og for sig er hensigtsmæssig, eller hvorvidt der overhovedet under det foreliggende Lovforslags Behandling bør foregribes, hvad en tilkommende Rigsdag vilde kunne beslutte angaaende denne Sag.

Udvalgets Medlemmer Funder, Tang, Petersen og Knudsen afgive med Hensyn dertil følgende motiverede Indstillinger.

Den Forandring, som § 3 har modtaget i Folkethinget, indeholder en betydelig Afvigelse fra det i Regjeringsudkastet Foreslaaede. Efter Regjeringens Forslag opnaar Kjøbenhavn, ved Ophævelse af Formalingsafgiften og hvad dermed staaer i Forbindelse, ved visse Artiklers Udelukkelse af Consumtionstarifen og ved Nedsættelse af Brændeviinsproduktionsafgiften, en Afgiftslettelse, som, efter Fradrag af besparede Administrationsudgifter, er beregnet til 192,000 Rbd.; men heraf skulde dog de circa 92,000 Rbd. forblive hvilende paa Hovedstaden og dækkes ved en Forhøielse af visse Consumtionsafgifter, saa at der i Virkeligheden kun blev en Lettelse for Kjøbenhavn af 100,000 Rbd., der skulde fordeles paa det hele Land. Efter den Ordning, som Folkethinget har foreslaaet, skulde derimod ikke blot Erstatning for hine 92,000 bortfalde, men Indførselsconsumtionen skulde aldeles ophæves for Kjøbenhavn, og den

Deel af Consumtionsafgifterne, som endnu paa hviler Hovedstaden, og som kan anslaaes til 193,000 Rbd. aarlig, skulde ophøre at kræves fra 1ste April 1852. Naar Sagen ordnes saaledes, da vil der opstaae et Afgiftstab for Staten af ikke meget mindre end henved 400,000 Rbd. aarlig, og Forskjellen mellem Regjeringsudkastet og Folkethingets Forslag forestilles, udtrykt i Tal, ved en aarlig Sum, der ikke er meget langt fra at stige til 3 Tønder Guld. Ved et saa betydeligt Stkaar i Statens aarlige Indtægter, maa det Spørgsmaal paatrænge sig, om der ogsaa er tilstrækkelig Grund til, uden al videre Ordning af Forholdet, at give Slip paa de Afgifter, hvorved en saa anseelig Sum tilveiebringes. Dette Spørgsmaal kan ikke ansees besvaret ved den simple Bemærkning, at Ligheden fordrer, at Consumtionen, naar den høves i Kjøbstæderne, ogsaa maa høves i Kjøbenhavn. Hvorvidt denne Sætning er rigtig, affæet fra Afsløsningsmaaden, skulle vi her ikke opholde os ved. Hvad vi ville tillade os at henlede Opmærksomheden paa, er, at, om der end er Lighed, naar man holder sig til Bestaaffenheden af de Afgifter, hvorom der er Spørgsmaal, saa er der ingen Lighed, naar man ser hen til den Afsløsning, som allerede har fundet Sted, og hvorunder endeel af Finantsernes Tab ved de alt ophævede Afgifter er bleven dækket. Her stiller Forholdet mellem Kjøbenhavn og det øvrige Land sig aldeles ulige; thi medens Kjøbstæderne og Landet i Anledning af Consumtionens Ophævelse maade finde sig i en Fordyrelse af Brændevinet, idet Afgiften af denne Forbrugsgjenstand er bleven forhøiet, opstaaer der af den samme Anledning en Lettelse for Kjøbenhavn, hvor denne Afgift er bleven nedsat. Naar saaledes Kjøbstadconsumtionen for en meget væsentlig Deel omændres til en anden Afgift, hvori Kjøbenhavn ikke deeltager, medens Omændringen tvertimod bliver til Lettelse for Kjøbenhavn, saa synes det, at man, hvad Ligheden angaaer, maatte vide noget nærmere, hvorledes Omændringen af de kjøbenhavnske Afgifter vil stille sig, naar de fordeles paa det hele Land, forinden man kan bedømme, om det Lighedskrav, som gjøres gjældende, ogsaa er fulkommen berettiget. Det kan vel siges, at Lig-